

Z dziejów niszczycieli

- 160 stron
- cena 39 zł

W numerze:

- Niszczyciele – zarys dziejów
- Pierwsze szwedzkie niszczyciele
- Rosyjskie krążowniki torpedowe (kontrtorpedowce) typu „Ukraina”
- „Kaleki Lansa” czyli Großes Torpedoboot 1911
- Brytyjskie lidery typu „Lightfoot”
- Włoskie duże niszczyciele typu „Leone”
- Chilijskie niszczyciele typu „Serrano”
- *Hatsuharu* – kontrowersyjny niszczyciel traktatowy
- Portugalskie niszczyciele typu „Vouga”
- Syjamskie torpedowce typu „Trat”
- Wizyta niszczycieli w Kopenhadze
- Cieśnina Badung w ogniu
- Wenezuelskie niszczyciele typu „Nueva Esparta”
- Zatopienie niszczyciela *Eilat*
- Niszczyciele rakietowe typu „Horizon” i „Orizzonte”
- Niszczyciele typu „Zumwalt”

12. „Woliński” dywizjon Trałowców 1962-2011

Książka w miękkiej lakierowanej okładce liczy 292 strony, 6 tabel, 7 schematów, 6 załączników, 2 rysunki oraz 127 fotografii czarno-białych, w tym większość publikowana po raz pierwszy.

Ze względu na specyfikę tematu i grono osób które może ona interesować nakład jest niewielki (300 egz.) i nie trafiła ona do księgarni.

Sprzedaż wysyłkową prowadzi firma:

„ER” Przemysław Kliś
ul. Bartła 19a/31
30-389 Kraków

Więcej informacji można uzyskać pisząc na: 12.wdtr@gmail.com.

Cena: 49,50 zł.

Koszt przesyłki: list polecony: 5,50 zł, paczka pocztowa: 10,00 zł

OKRETY WOJENNE

NR 4/2012 (114) lipiec-sierpień • Cena 26 zł (w tym 5% VAT)

OKRETY WOJENNE

www.okretywojenne.pl

Tupolewy versus lotniskowce

Magazyn miłośników spraw wojennomorskich

„W Grecji jest wszystko...”

Monitor „Udarnyj”

Krótki opis historii HMS „Triumph”

Niemiecki okręt podwodny U 10 typu 205. Wilhelmshaven, 1 listopada 1998 r.
Fot Hartmut Ehlers

Norweski okręt podwodny Utsira typu 207. Tromsø, 14 lipca 1988 r.
Fot Hartmut Ehlers

Niemiecki okręt podwodny U 25 typu 206. 16 marca 2001 r.
Fot Hartmut Ehlers

rozpoznania, łączności, komunikacji oraz precyzyjnej nawigacji.

Na przełomie lat 80. i 90. nastąpiły radykalne zmiany polityczno-ustrojowe w Europie. Nastąpił rozpad ZSRR powstała Federacja Rosji, wprowadzono zmiany ustrojowo-gospodarcze, które spowodowały także przeobrażenia polityczno-militarne. To z kolei wywołały radykalne zmiany w siłach zbrojnych. Poczyniono duże zmiany w strukturach organizacyjnych, które polegały przede wszystkim na redukcjach sprzętu i stanów osobowych. Zmiany te dotknęły także lotnictwa morskiego, co obniżyło zarówno jego potencjał bojowy, jak i ograniczyło zadania.

Morskie lotnictwo Rakietowe zostało poważnie okrojone i zostało zgrupowane tylko w dwóch oceanicznych flotach: Północnej i Oceanu Spokojnego. Na jej wyposażeniu znajduje się 54 samolotów Tu-22M3, z tego

Klucz samolotów bombowych Tu-22M3 w locie.

38 egz. w 924. Gwardyjskim Samodzielnym Morskim Pułku Lotnictwa Rakietowego bazującym w m. Olenija oraz 16 Tu-22M3 w 568. Samodzielnym Gwardyjskim Mieszanym Pułku Lotnictwa w Mangochto. Z racji samodzielności tych jednostek są one bezpośrednio podporządkowane dowódcom poszczególnych flot, stanowiąc zasadniczy lotniczy morski trzon uderzeniowy. Jednak ich obecny potencjał stanowi znikome zagrożenie poszczególnym flotom Stanów Zjednoczonych operujących w przydzielonym im obszarach morskich. Spowodowane jest to stosunkowo małym promieniem taktycznym w zależności od profilu lotu od 1500 do 2500 km (nie ma możliwości tankowania powietrznego), brakiem osłony (samoloty rozpoznawcze i walki radioelektronicznej), a także stosunkowo niski stan techniczny tych maszyn (prawdopodobnie w sprawności jest utrzymywane

Fot. „Awiacija i Kosmonawtika”

Tupolew versus lotnikowce

tylko 50% samolotów Tu-22M3). Potencjał ten nie zabezpiecza prowadzenia skutecznych ataków na LGU. Eskadra z 568. SPL-Miesz z Floty Oceanu Spokojnego mogłaby przeciwdziałać, a najwyżej wyeliminować na określony czas część LGU, co wyraźnie świadczy o możliwościach i potencjale tej floty. Nie lepiej przedstawia się sytuacja na północnym kierunku morskim, gdzie około 20 sprawnych Tu-22M3 z 924. SMPLRak nie mogłoby podjąć skutecznej walki z potencjalną LGU.

Tak więc na początku XXI wieku potencjał MLRak Rosji przedstawia w zasadzie tylko symboliczny potencjał bojowy, który spełnia w większości rolę bardziej propagandową niż do jakiej został przeznaczony. ●

Bibliografia (wybrana)

- Artemew A.M., *Protiwołodocznyj samoliet Il-38*, „Awia-kollekcija” 11/2008
- Artemew A.M., *Letajuszczaja łodka Be-6*, *Awia-kollekcija* 3/2006
- Babicz W., *Naszi awianosc*, *Nikołajew* 2003
- Burdin S., Dawes A., *Tupolev Tu-22 Blinder*, 2005
- Chajruzow W., *Strategičeskaja awiacija Rossii*, Moskwa 2009
- Clark P.S., *The Soviet Photoreconnaissance Satellite Programme*, „Jane's Soviet Intelligence Review” February 1990
- Clark P.S., *The Soviet ELINT Satellites for Monitoring Naval Transmissions*, „Jane's Soviet Intelligence Review” August 1990
- Clark P.S., *The Soviet Nuclear Satellites for Observing Western Navies*, „Jane's Soviet Intelligence Review” September 1990
- Gordon J., Rigmant W., *Tu-22/M*, Warszawa 1995
- Gordon Y., Rigmant V., *Tupolev Tu-16 Badger*, Hersham 2004
- Gordon Y., *Soviet/Russian Aircraft Weapons Since World War Two*, Hinckley 2004
- Jakubowicz N., *Swerchzrukowoj bombardowszczik Tu-22*, Moskwa 1999
- Kostew G.G., *Wojenno-Morskoj Flot Strany 1945-1995*, Sankt Petersburg 1999
- Kuzin W.P., Nikolskij W.I., *Wojenno-Morskoj Flot SSSR 1945-1991*, Sankt Petersburg 1996
- Moroz S., Popsujewicz S., *Uprawjaemije rakietny dalnej i morskoi awiacii SSSR*, Moskwa 2001
- Polmar N., *Guide to the Soviet Navy. Fifth Edition*, Annapolis 1991
- Rigmant W.G., *Dalnyj bombardowszczik Tu-4*, „Awia-kollekcija” 2/2008
- Rigmant W.G., *Dalnyj bombardowszczik Tu-16*, „Awia-kollekcija” specjalnyj wypusk 1/2009, Moskwa 2009
- Sowenko A., *Pierwyj rubież strategičeskoj oborony (dalnyj protiwołodocznyj samoliet Tu-142)*, „Awiacija Wremia” 6/2006
- Szirokorad A.B., *Enciklopedija otieczestwiennogo raketnogo orużija 1817-2002*, Moskwa 2003
- Notatki M. Mikołajczuka z rozmów z byłymi lotnikami radzieckimi